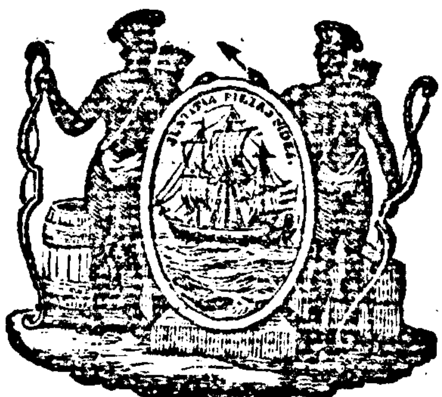
N°. 83. A°. 1840.

WOENSDAG, den 14den OCTOBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 12 Augustus.

Heden morgen heeft eene deputatie der Staten-Generaal, met den voorzitter der Eerste Kamer, mr. A. van Gennep, aan het hoofd, den Koning het volgend adres aangeboden, in antwoord op de aanspraak, waarmede Z. M. den 4 dezer de buitengewone vergadering der Staten - Generaal heeft geopend:

» *Sire*, het strekt ons allen, die tot deze buitengewone en plegtige vergadering der Staten-Generaal bijeen geroepen zijn, tot het levendigst genoegen, ons om Uwe Majesteit te hebben mogen scharen, en Hoogstdenzelven in persoon onze zitting te hebben zien openen.

» Te zamen gekomen om te beraadslagen over veranderingen en bijvoegingen in de Grondwet, welke de omstandigheden of de ervaring noodig hebben doen oordeelen, gevoelen wij geheel het gewigt van deze belangrijke taak.

» De Grondwet toch is het plegtanker van Nederlands vrijheid en volksgeluk. Elke wijziging in dezelve staat met onze hoogste belangen in een onafscheidbaar verband. Met behoedzaamheid is daarom bij de Grondwet zelve de wijze aangewezen, waarop de veranderingen of bijvoegingen zullen kunnen worden daargesteld.

» Reeds is de Wetgevende Magt, overeenkomstig de bestaande voorschriften, te dezen einde werkzaam geweest. Haar werk te onderzoeken, dat met naauwgezetheid te overwegen, en mitsdien mede te arbeiden tot bevordering van het heil des dierbaren Vaderlands, moet thans het doel wezen onzer ijverigste pogingen. Al ons streven zal zijn, in overeenstemming met Uwe Majesteit, en onder inwachting van den Goddelijken zegen, deze buitengewone Zitting daaraan dienstbaar te maken."

— Naar men nader verneemt, was het in de zitting van de Tweede Kamer met gesloten deuren van eergisteren niet zoo zeer de bedoeling van den heer Thorbecke en andere leden, om in het adres eene zinsnede te plaatsen, waarin bepaaldelijk wierd uitgedrukt de bevoegdheid der dubbele Kamer, om wijzigingen in de Grondwet voor te stellen, of dat hare wensch tot het opnemen van meerdere veranderingen daarin werd uitgedrukt, maar wel eenige woorden, die in de verte daartoe aanleiding kon geven. Over het voorgestelde amendement, dat dus eigenlijk niets besliste, is niet afzonderlijk gestemd, maar wel over het adres in het geheel, zoo als het liggende was. Uit den tegenstand der zeventien leden tegen het adres is derhalve niets hoegenaamd af te leiden.

Ter gelegenheid van de beraadslagingen over het adres hebben vele leden der Kamer hun verlangen te kennen gegeven, dat er meerdere wijzigingen, dan de voorgestelde, in de Grondwet zouden worden gebragt, en moeten eenige leden, die vermeenden dat de dubbele Kamer geenszins de bevoegdheid had om daartoe voorstellen te doen, den wensch geuit hebben, dat de Tweede Kamer, in hare aanstaande gewone vergadering, de daartoe strekkende voorstellen zou doen. Naar men verneemt moet onder anderen de heer de Kempenaar zich tegen dat gevoelen verklaard hebben. Te regt zeide die afgevaardigde, dat het jaarlijks wijzigen van de Grondwet geenszins te pas kwam; dat het Staatsverdrag daardoor op losse schroeven zou worden gesteld, en dat, wanneer het waar mogt zijn, dat er meerdere veranderingen noodzakelijk waren, hij het wenschelijk achtte, dat die zoo spoedig mogelijk wierden daargesteld.

Sommige leden der Kamer zijn van oordeel, dat der dubbele Kamer niets anders te doen overblijft, dan de wets-ontwerpen in de Afdeelingen te onderzoeken; dat hare wenschen of bedenkingen dadelijk tot een algemeen verslag moeten worden opgemaakt, en dat vervolgens op dat verslag de algemeene beraadslagingen behooren te worden gehouden. Zij vermeenen alzoo, dat de dubbele Kamer alleen te beslissen heeft de vraag: Zijn de vastgestelde wijzigingen wenschelijk, wettig en noodzakelijk? Wordt hare aanneming of verwerping in het algemeen belang gevorderd?

FRANKRIJK.

PARIJS, 29 Julij.

De viering van de tiende verjaring der julij-omwenteling is eergisteren hier begonnen. Gisteren heeft het overbrengen plaats gehad van het stoffelijk overschot der gesneuvelden in die revolutiedagen naar de grafkelders onder de julij-kolom, welke op de plaats van de Bastille opgerigt is. In de kerk van *St. Germain l'Auxerrois*, die daartoe kostbaar in zwart behangen en versierd was, en waarin duizende lichten brandden, werd een Requiem van Cherubini uitgevoerd door tweehonderd der eerste toonkunstenaars van Parijs, en nadat de geestelijkheid de lijken gezegend had, werden zij in eene ontzettend groote rouwkoets, door vier en twintig paarden getrokken, geplaatst, en nam de optogt in groote stilte en deftigheid een aanvang. De stoet was ontzagverwekkend en bestond uit een buitengewoon aantal troepen te paard en te voet, en onder anderen uit eene batterij artillerie, met bespannen stukken en kruidwagens, en de nationale garde, welke in grooter getal dan bij eene der vorige feesten opgekomen was, zoodat men gerust kan verzekeren, dat veertigduizend man dier burgerwacht in de wapenen waren. Toen de staatsie de kerk verliet, zag men den Koning omringd van zijne geheele Familie aan een der vensters van de Louvre, met den president van het Ministerie, den heer Thiers. Z. M. werd zeer toegejuicht en groette herhaalde malen den lijkwagen en den stoet, die nu geregeld langs de kaaijen, over de plaats de la Concorde, door de Reu Royale, voorbij de Madelaine en langs de Boulevards naar de plaats van de Bastille optrok. Hier werd met godsdienstige plegtigheid de ter aarde bestelling verrigt, en daarna hebben al de troepen en de verschillende legioenen der nationale garde voor de julijkolom gedefileerd. Het feest is ordelijk afgeloopen; alleen op den viersprong van het Odéon is eene poging gedaan om ongeregeldheden te berokkenen, die echter dadelijk is te keer gegaan. Ook heeft een hoop jongelieden de *Marseillaise* gezongen, doch heeft geen navolgers gehad. Voorbeeldig waren de genomen maatregelen om de rust te bewaren.

Op de Boulevards heeft men een oogenblik van verwarring en schrik gehad, die echter spoedig bedaarde toen men vernam dat een paard van een der officieren van den staf, dat zijnen ruiter afgeworpen had en op hol was gegaan, alleen hiervan de oorzaak was.

— Nog altijd houdt men zich hier hoofdzakelijk bezig met het tractaat, dat tusschen de vier Mogendheden, met uitsluiting van Frankrijk, tot regeling der oostersche geschilien moet gesloten zijn. Velen twijfelen volstrekt niet aan het wezenlijk bestaan van dat tractaat, en geven zich aan allerlei politieke redeneringen over, waarvan de slotsom is, dat Engeland de alliantie met Frankrijk heeft verbroken, of liever dat lord Palmerston zulks heeft willen doen, maar dat de Engelsche Natie dit niet zal inwilligen, en dat dus die staatsman allerwaarschijnlijkst uit het bestuur verwijderd zal worden. Voorts wordt hoog opgegeven van de sterkte van Frankrijk, zoo door zijne legermagt als door den toestand zijner geldmiddelen, en onder anderen ook beweerd, dat Frankrijk het eenig Land is, dat een oorlog kan ondernemen zonder in de noodzakelijkheid te zijn van eene geldleening te doen. Ondertusschen heeft zich het gerucht van eene ligting van tweemaal honderd veertigduizend man geenszins bevestigd, doch strooit men nu uit, dat de sterkte van het leger tot op vijfmaal honderd duizend man gebragt zal worden, ten einde een observatie corps op de noordelijke grenzen te vormen, en te gelijk, dat niet minder dan tien linieschepen moeten worden uitgerust.

— Volgens berigten uit Barcelona van den 23 Julij, heeft daags te voren aldaar een bloedig oproer plaats gehad. Eenige lieden, welke tot de gematigde partij behoorden; hebben de Koningin, op eene wandeling naar het strand, een bewijs van achting willen geven en tevens toonen hoe zij het gedrag van Espartero afkeurden. Het volk nam voor den laatste partij, en nu ontstond een gevecht, dat zeer ernstig werd en waarin drie menschen gedood en eenige gekwetst werden. Espartero heeft de troepen in de wapenen gebragt en de orde met geweld hersteld. Hij heeft vervolgens eene proclamatie uitgevaardigd en de stad in staat van beleg verklaard, het schreeuwen van *vivat!* en alle andere kreeten op strenge straffen verboden, als mede het dragen van wapenen door de inwoners, en ook alle zamenrottingen.

De fransche ambassadeur, de heer de la Redorte, moet van zijn Gouvernement in last hebben alle betrekkingen met de Spaansche Regering af te breken, bijaldien koningin Christina van het bestuur mogt verwijderd worden.

— Hoofdzakelijk houdt men zich hier bezig met het algemeen verspreid gerucht, dat de Vertegenwoordigers van Engeland, Oostenrijk, Pruisen en Rusland, met den Afgezant der Porte, te Londen een tractaat hebben geteekend, waarbij bepaald wordt dat de Sultan den Onderkoning het erfelijk bezit van Egypte en het levenslang bezit van St. Jean d'Acre zou aanbieden, welk laatste aanbod ingetrokken zou worden bijaldien de Onderkoning binnen veertien dagen met deze voorslagen geen genoegen nam; terwijl, zoo hij dan nog mogt blijven weigeren, de genoemde vier Mogendheden zich verbinden om hem tot gehoorzaamheid te dwingen. De dwangmiddelen zouden in eene blokkade der syrische kusten en wanneer Mehemed-Pacha tegen Konstantinopel mogt optrekken, in het aanrukken van een vereenigd leger bestaan.

Het ontbreekt natuurlijk niet aan redeneringen in de dagbladen over deze aangelegenheid, die hoogst gewigtige gevolgen zou kunnen na zich slepen. Sommigen hopen nog dat het tractaat niet door Pruissen, althans niet door Oostenrijk bekrachtigd zal worden, terwijl daarentegen aan de ratificatie van Rusland niet getwijfeld wordt. Ofschoon eenigen een algemeenen oorlog vreezen, houden anderen het daarvoor, dat men, even als in de laatste tien jaren reeds meermalen geschied is, met den schrik vrij zal komen. Allen zijn het echter daarover eens, dat Frankrijk eene ontzagverwekkende houding moet aannemen en niet dulden dat het, waar het de beslissing van zoo groote belangen geldt, straffeloos als over het hoofd worde gezien. Het gedrag van lord Palmerston wordt te Parijs algemeen gelaakt, en velen zijn van gevoelen, dat het Engelsch Parlement zelf de volvoering der plannen zal verhinderen, welke hij thans, in vereeniging met de andere genoemde Vertegenwoordigers, beraamd schijnt te hebben.

— Onder dagteekening van den 29sten dezer maand is bij eene koninklijke ordonnantie het noodige crediet geopend, om de zeemagt met tienduizend matrozen te vermeerderen, als mede met vijf linieschepen, dertien fregatten en negen stoombooten.

Dienzelfden dag heeft de Koning nog twee andere bevelschriften geteekend, waarbij de jonge soldaten, die nog beschikbaar zijn gebleven op het tweede gedeelte van het contingent der klasse van 1836, in activiteit worden opgeroepen, als mede al de jonge beschikbare soldaten van de klasse van 1839.

Men berekent dat door beide ordonnantien honderd en vijftig duizend man onder de vanen geroepen worden.

Men zegt dat de hertog van Orleans binnen weinige dagen de vestingen aan de noordelijke grenzen van Frankrijk zal gaan bezigtigen.

— Er zijn hoogst belangrijke tijdingen uit Spanje. De oneenigheid tusschen de Koningin Regentes en den generaal Espartero heeft schromelijke gevolgen gehad. Toen het dezen niet gelukken mogt Hare Majesteit over te halen tot het weigeren van hare bekrachtiging aan de wet op de municipaliteiten, of, zoo als men die in Spanje heet, op de *ayunta lientos*, heeft hij zijn ontslag genomen, en de redenen, die hem daartoe bewogen, uiteen gezet in een brief, die bestemd was om publiek gemaakt te worden, en in welken hij zich een zeer hoogen toon jegens de Koningin moet veroorloofd hebben; zelfs zou hij haar ronduit hebben verweten, dat H. M. haar woord had gebroken.

Den 18den had hij verklaard, Barcelona te zullen verlaten, en was de generaal Antonio van Halen, met Ayerbe en Carbo, wier divisien in de omstreken gekantonneerd lagen, in de stad aangekomen. Des avonds brak een bloedig oproer uit, en de militaire magt, die aan het gezag der Ministers onttrokken was, deed niets om de wanorde te beletten. Espartero keerde nu naar het paleis weder en zou van de Koningin het intrekken van hare gegeven sanctie en het zamenstellen van een nieuw Ministerie hebben afgedwongen. Hij heeft de vroeger ontwapende nationale garde, de zoogenaamde kielen-bataillons, weder wapenen in handen gegeven, en Barcelona is in droevigen staat van gisting geraakt. De Koningin moet beleedigd zijn geworden; de minister Perez de Castro, benevens de generaal Cleonard en andere vrienden van het oude Kabinet, zijn genoodzaakt geweest de vlugt te nemen, en hebben zich aan boord van eene Fransche oorlogsbrik geborgen, waarmede zij den 22sten te Port Vendres zijn aangeland.

Omtrent het verder voorgevallene ontbreekt het voor als nog aan naauwkeurige of omstandige berigten; zoo veel is echter zeker, dat men de Koningin-Regentes geweld heeft aangedaan, en in haren persoon de constitutie geschonden en de beide Kamers heeft gehoond, en dat Espartero, die tot de hoogste rangen en eeretitels door de Koningin verheven was, zulks heeft toegelaten; dat Ministers, die het vertrouwen der kamers bezaten, gedwongen zijn geworden om door de vlugt het lijf te bergen, dat een nieuw Ministerie opgerigt is, onder den invloed van het oproer en van soldaten in opstand, en dat de Municipaliteit van eene stad, ondersteund door de gewapende magt, zich boven de Nationale Vertegenwoordiging, boven de wetten gesteld en aan de Regentes met een dolk op de borst de wetten voor Spanje heeft voorgeschreven. Espartero is van den rang van bevrediger, van bevrijder van zijn Land tot dien van opperhoofd van oproerlingen afgedaald, en heeft tegen eene vrouw een 18den brumaire gemaakt.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 29 Julij.

Lord Durham is, na langdurige ongesteldheid, te Cowes gestorven. Hij was in 1792 geboren, werd in 1830 lord geheimzegelbewaarder, welken post hij tot in 1833 bekleedde, en vervolgens als ambassadeur naar het hof van St. Petersburg gezonden, waar hij zich spoedig de achting van den keizer verwierf, omtrent wien zijne vroegere persoonlijke gevoelens gelijktijdig eene zeer gunstige verandering ondergingen. In 1838 vertrok hij als gouverneur generaal naar Opper- en Neder-Canada, en leverde, bij zijne terugkomst, het bekend plan tot vereeniging dier beide provincien in, dat nu onlangs, met eenige wijzigingen, door het parlement is aangenomen. Zijne weduwe is eene dochter van den voormaligen eersten minister Grey.

— Omtrent het bestaan van een tractaat tusschen vier der groote Mogendheden, zonder voorkennis van Frankrijk, waarover alle fransche dagbladen zich in redeneringen uitlaten, schijnt men hier niets met zekerheid te weten, ofschoon de deswege verspreidde geruchten ook op de Londensche Beurs een ongunstigen invloed hebben te weeg gebragt. Alleen verzekeren sommigen, dat eene langdurige conferentie, Maandag tusschen lord Palmerston en den franschen gezant Guizot gehouden, geëindigd is zonder dat die beide staatslieden het onderling eens hebben kunnen worden, maar zulks wordt door anderen wedersproken.

— Volgens alhier ontvangen tijdingen, maakt de opstand in Syrië sterke voortgangen, en zijn de Egyptische troepen, op verschillende punten, vooral in de omstreken van Beyrut, door de insurgenten met groot verlies teruggeslagen. Laatstgenoemde tellen onder hunne hoofdofficieren verscheiden fransche carlisten. Damaskus zou door zestienduizend Syriërs bedreigd worden, die gezworen hebben de wapenen niet af te leggen, alvorens de Egyptenaren geheel uit het Land zijn verdreven.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 2 Augustus.

Uit Konstantinopel berigt men, dat de Seraskiër zich, in den nacht van den 8sten der vorige maand, in persoon naar het zomerverblijf van Chosrew-pacha, aan den Bosphorus, begeven heeft, en na het door eenige honderden gewapenden te hebben doen omringen, den voormaligen Grootvizier heeft aangekondigd, dat hem zijn tot hiertoe behouden rang als pacha ontnomen en hij eerloos verklaard was, waarom hij zich terstond op eene gereed liggende stoomboot in te schepen en zich in ballingschap te begeven had. Men zegde dat hij naar Rodosto vervoerd is geworden, en noemt als grond voor het gebeurde, dat hij, bij herhaling, geschenken van eene vreemde Mogendheid heeft aangenomen en deelgenoot was eener zamenzwering, die niets minder dan de omverwerping der tegenwoordige orde van zaken ten doel had.

De berigten, tot den 15 dezer te Konstantinopel wegens Syrië ontvangen, luiden nog zeer ongunstig voor den Onderkoning, daar de opstand zich meer en meer uitbreidde.

Op het berigt, dat twee engelsche stoombooten de reede van Vurla verlaten hadden, om de personen en eigendommen der engelsche onderdanen in Beyruth te beschermen, zou de Egyptische Onderkoning het bevel hebben afgezonden, dat de turksche schepen die aan de syrische expeditie deel hebben, onverwijld naar Alexandria terug moesten keeren.

HANOVER, 3 Augustus.

De algemeene vergadering der Hanoversche Stenden is, na gewenschte voleindiging harer gewigtige bezigheden, heden bij koninklijk rescript gesloten.

Gisteren had Z. M., door zijne Ministers en het geheele Hof omringd, eene zeer talrijke deputatie uit de Stenden in de troonzaal ontvangen, en op het adres hem door den Voorzitter der Eerste Kamer overgereikt, waarin den Koning dank werd toegebragt voor het vervullen van de wenschen der natie, hoofdzakelijk het volgend antwoord gegeven:

» Ik dank u, Mijnheeren, voor dit adres. Ik beschouw dezen dag als een der gelukkigste van mijn leven. Een zware last is mij van het hart genomen, want nu weet ik dat voortaan rust en tevredenheid in het Land zullen heerschen.

» Nooit heb ik aan deze uitkomst getwijfeld, want vele jaren lang heb ik bewijzen gezien van de liefde, trouw en gehechtheid der Hannoveranen, en ik wist dat gij deze gezindheden zoudt bewaren, want ik heb mijne inzigten steeds onbewimpeld aan den dag gelegd. God is mijn getuige, mijn wil is geen andere dan het geluk van het Land. Ik ken geen geluk van den Koning zonder dat der onderdanen. Beide zijn een en onafscheidelijk.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, het Schip *de Jonge Willem*, Kapt. G. van Medevoort, van Amsterdam, hebbende 68 dagen reis.

Idem, de Nd. Am. Brik *Lydia*, Kapt. C. Collins, van Boston, hebbende 70 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 12den dezer, het Schip *Sophia Cicilia*, Kapt. J. C. Radeloff, naar Amsterdam; lading: 375 vaten Suiker, 72 balen schoone- en 3 dito vuile Katoen, 12 balen Cacao, 6 vaten Rijst, 3 vaten Huiden en 97 piès Hout.

Den 13den, het Schip *Nicolaas Wilsen*, Kapt. F. Lange, naar Amsterdam; lading: 311 vaten Suiker.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.